

Datum van indiening: 5 december 2019

Actualiteitsvraag van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: De negatieve houding van het Brusselse stadsbestuur ten aanzien van de Bruegelbeelden geschonken door de VGC

Geacht collegelid,

Deze week konden we in verschillende media vaststellen dat de stad Brussel reeds 16 jaar weigert om een kunstwerk over Pieter Bruegel de Oude te vervolledigen. Het gaat om een drieluik, drie standbeelden volledig ontworpen in functie van de Kapellekerk in centrum Brussel. De drie beelden zouden voorbijgangers uitnodigen om een wandeling te maken rondom de Kapellekerk. De kerk, zoals u allen weet, waar Pieter Bruegel de Oude is gehuwd, waar zijn zonen gedoopt werden en waar hij ook begraven werd.

De beeldengroep is reeds afgewerkt en betaald door de Vlaamse Gemeenschapscommissie - voor een som van 150.000 euro - en geschonken aan de stad Brussel. Eén beeld, dat van Bruegel zelf, is geplaatst in 2015. De resterende beelden wachten op hun plaatsing in het atelier van de kunstenaar.

Ik geef het College een korte historiek van deze klucht.

In 2001 won beeldhouwer Tom Frantzen een wedstrijd voor de realisatie van een Bruegelbeeld, te plaatsen aan de Kapellekerk. Er werd een beschermcomité opgericht met daarin onder meer Sven Gatz, Brigitte Grouwels, Pascal Smet, Bert Anciaux...

In 2003 wil de VGC, naar aanleiding van haar 30 jarig bestaan, de beelden schenken aan de stad Brussel. De heer Henri Simons, toenmalig schepen van cultuur (toen Ecolo, nu PS) weigert: *“Une sculpture pour Bruegel est dépassée.”* Een aantal locaties werden voorgesteld, zelfs voor het gebouw van de PS. Het antwoord was veelzeggend: *“Le PS ne veut pas une sculpture flamande devant son bâtiment.”*

In 2007 wordt opnieuw een locatie voorgesteld, nu wat lager op de Keizerslaan, opnieuw ter hoogte van de Kapellekerk. Maar nu volgt plots een negatief advies van het *Comité d'Art Urbain* (met schepen Henri Simons als voorzitter).

In 2008 past kunstenaar Tom Frantzen zijn ontwerp opnieuw aan door de beelden op te splitsen en vorm te geven als een kunstzinnig educatieve wandeling rondom de Kapellekerk.

In 2012 krijgt de VGC daadwerkelijk de bouwvergunning voor de driedelige beeldengroep. De technische diensten van de Stad Brussel, die van de VGC, de aannemer en Tom Frantzen vergaderen tweemaal over de praktische uitvoering van de plaatsing der werken. Er wordt een concrete planning opgemaakt. En dan, weer... niets.

In 2015 wordt uiteindelijk één beeld, dat van Bruegel, geplaatst met behulp van schepenen Els Ampe en Geoffroy Coomans de Brachène.

Een brief van 28 oktober 2016 van de VGC aan de kunstenaar stelt: *“Het college heeft beslist om de resterende beelden van de beeldengroep, in afwachting van een definitieve bestemming, voorlopig bij u in bewaring te geven en hiervoor een overeenkomst te sluiten.”*

Afgelopen maandag 2 december heb ik dit nogmaals aangekaart op de gemeenteraad van Brussel. Schepen Ans Persoons antwoordde toen: *“de stad Brussel aanvaardt niet zomaar alle geschenken.”* Wat een *dédain* ten opzichte van deze Raad die een historisch geschenk aanbiedt aan de stad voor nota bene 150.000 euro. Wat een *dédain* voor onze cultuurgeschiedenis waarbij de kunstenaar Bruegel uiteraard een historische rol speelt in Brussel. Maar ook wat een neerbuigendheid ten opzichte van de maker van het beeld, de heer Tom Frantzen, die een bijzonder mooi repertoire heeft in en rond Brussel.

Deze historie is bijzonder jammer omdat het een bijzonder mooi en tot de verbeelding sprekend kunstwerk is over de grootste schilder die in onze stad heeft gewoond en gewerkt in de periode waarin hij zijn mooiste meesterwerken heeft gemaakt.

De kunstenaar Tom Frantzen is zelf geboren in Brussel en echt verweven met onze stad. Hij zegt zelf: *“Het is een uiting van de Brusselse zwans. De typische humor van hier, waar Bruegel een voorvader van is.”*

Deze historie toont dat de bekrompen houding ten aanzien van de schilder Bruegel nog niet tot het verleden behoort. Nu het Bruegeljaar zijn einde nadert, is de tijd gekomen om de tijdloze visie en maatschappijkritiek van deze grootmeester de nodige erkenning te geven in het straatbeeld. Ik hoop dat de stad deze historische vergissing rechtzet. Het is hoog tijd dat deze klucht een goed einde krijgt. Ik roep alvast alle Bruegelliefhebbers om zich kenbaar te maken en de plaatsing van deze beelden te steunen.

In dat verband heb ik de volgende vragen:

- Is het College bereid om opnieuw onderhandelingen aan te knopen met de stad Brussel of welke acties zal het College ondernemen om deze beelden een waardige toekomst te geven?
- Welke acties heeft de VGC ondernomen in dit Bruegeljaar, eventueel in samenwerking met de stad Brussel en/of het Gewest? Hoeveel middelen werden hiervoor uitgetrokken?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.